

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพ
การท่องเที่ยวบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
Development of English Communicative Skill of Homestay Village
To Increase Tourism Potentials at Kok Kong Village, Kudwa Sub-District,
Khuchinarai District, Kalasin Province

วรภาพ พูลเกษ วุฒิชิดา สุภัควนิช อธิพล วิมุกตานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ (2) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย (Target Group) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน โดยกำหนด คุณสมบัติให้จบการศึกษาชั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มเป้าหมายได้รับการฝึกอบรม การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 30 ชั่วโมง ครั้งละ 5 ชั่วโมง 6 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ความต้องการของเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ แบบประเมินชุดฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ และแบบสอบถามความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ ที่มีต่อการฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีความต้องการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์ วัฒนธรรมประเพณี และอาหารท้องถิ่นตามลำดับ (2) หลังการฝึกอบรม กลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง มีความสามารถในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรมคือ 24.36 และหลังการฝึกอบรมคือ 31.10 (3) ความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 4.60 ซึ่งมีความเห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุด

คำสำคัญ: การฝึกอบรม, ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, หมู่บ้านโฮมสเตย์

ABSTRACT

The objectives of this research were to (1) identify English communicative content that is suitable for the language skill development for villagers in a home stay village, (2) develop villagers' English communicative skill in the target area in order to enhance tourism potential, and (3) study villagers' satisfactory toward the English communicative skill development. The target group was thirty locals who live in Kok Kong home stay village, Kudwa sub-district, Khuchinarai district, Kalasin province. Minimum villagers' qualification requirement was first part of high school completion. The target group was given thirty hours of English communicative training session; six classes, five hours per one class. Tools used in this research were interview, pre and post test, and questionnaire. The

data were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation. The findings were (1) the English communicative content that locals need are Welcoming Tourists to Home Stay, Accommodation in Home Stay, Tourist Attractions in Home Stay, Culture in Home Stay, Local Food in Home Stay, (2) after the training course, there is a signification of increase in villagers' English communicative skill from the average of 24.36 before to 31.10 after, and (3) there is a high level of attitude and satisfactory of participants toward the training course at the average of 4.60.

Keywords: training session, English communicative skill, Homestay village

1. บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในปัจจุบัน มีบทบาทสำคัญมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สามารถนำเงินตราเข้ามาสู่ประเทศได้มากกว่าห้าแสนล้านบาทต่อปี ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม และมีธรรมชาติที่สวยงามมากมาย ทำให้มีผู้สนใจมาท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ การท่องเที่ยวยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน พัฒนาสังคม อนุรักษ์ และฟื้นฟูวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่นั้นๆ จากความนิยมในด้านการท่องเที่ยวแบบใหม่คือการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ซึ่งนิยมท่องเที่ยวเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือท่องเที่ยวด้วยตนเอง ตามแบบที่เรียกว่า Free Independent Travelers นักท่องเที่ยวดังกล่าวจะได้สัมผัสกับชุมชนมากขึ้น ทั้งนี้ถ้าคนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติที่มาเยือนได้ จะมีส่วนช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นหมู่บ้านชาวไทยที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานเป็นเวลานานร่วมร้อยปี หมู่บ้านอยู่ท่ามกลางภูเขาล้อมรอบสามด้าน ชาวบ้านดำรงชีพด้วยการพึ่งพาธรรมชาติยึดมั่นในประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ในปี พ.ศ. 2541 จังหวัดกาฬสินธุ์ร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งบ้านโคกโก่ง เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมผู้ไทย มีการนำรูปแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) เข้าไปในชุมชนที่มุ่งให้ใช้เอกลักษณ์ของท้องถิ่นเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดการดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น อีกทั้งความร่วมมือของคนในชุมชน อันจะเป็นทางนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหรือ ระบบเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ (Self-Sufficient Economy) ซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาเป็นระยะเวลานานกว่า 20 ปี โดยแนวปรัชญานี้เป็นการชี้แนะแนวทางการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549)

คณะผู้วิจัยซึ่งสนใจและเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว โดยการฝึกอบรมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแบบ เน้นทักษะการพูด ตามทฤษฎีภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes) เน้นเนื้อหาและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นปัจจัยในการส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาประเทศชาติอีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์

2. เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้การทดลอง แบบ One Group Pretest - Posttest Design กลุ่มเป้าหมายคือ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่เป็นเจ้าของหมู่บ้านโฮมสเตย์ จำนวน 30 คน โดยกำหนดคุณสมบัติให้จบการศึกษาขั้นต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. สัมภาษณ์ แบบไม่มีโครงสร้าง เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นการศึกษานำร่อง โดยบันทึกและนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้ประกอบการสร้างชุดฝึกอบรมพวชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ทั้งหมดมีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเรื่อง การต้อนรับนักท่องเที่ยว รองลงมาคือ การแนะนำเกี่ยวกับที่พักโฮมสเตย์ แหล่งท่องเที่ยวในหมู่บ้าน วัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้าน และอาหารประจำท้องถิ่นตามลำดับ

2. ชุดฝึกอบรมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ สร้างตามทฤษฎีภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก (Hutchinson & Waters, 1669) โดยผู้วิจัยได้ประมวลสถานการณ์ที่กลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ จะต้องพบในขณะนี้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในหมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบไปด้วยชุดฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 5 หน่วยเรียน คือ

1. ต้อนรับนักท่องเที่ยวสู่หมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง (Welcoming Tourists to Homestay, Kok Kong Village)
2. ที่พักอาศัยในหมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง (Accommodation in Homestay, Kok Kong Village)
3. แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง (Tourist Attractions in Homestay, Kok Kong Village)
4. วัฒนธรรมผู้ไทยในหมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง (Phu Thai Culture in Homestay, Kok Kong Village)
5. อาหารท้องถิ่นของหมู่บ้านโฮมสเตย์โคกโก่ง (Local Food in Homestay, Kok Kong Village)

ผู้วิจัยนำแบบประเมินชุดฝึกอบรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของแบบฝึกอบรม ซึ่งชุดฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. แบบทดสอบ (Test) มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว นำแบบทดสอบไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของ Revinelli & Hambleton (1977) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน แบบทดสอบมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

4. แบบสอบถาม (Questionnaire) ความพึงพอใจในการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ลักษณะของแบบสอบถามมี 2 ตอนตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวประกอบไปด้วย เพศ อายุ รายได้ อาชีพ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

นำแบบสอบถามมาหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง หรือ IOC ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.76-1.00 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายแต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบก่อนการฝึกอบรม โดยใช้เวลา 30 ชั่วโมง ครั้งละ 5 ชั่วโมง 6 ครั้ง และทดสอบหลังการฝึกอบรม
2. การประเมินความพึงพอใจของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากทดสอบหลังเรียนแล้ว
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนการฝึกอบรมเท่ากับ 24.36 และหลังฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.10 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมมีผลการพัฒนาสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม ส่วนความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์พบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.67, S.D = 0.23$) รองลงมาคือ วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.60, S.D = 0.75$) ความรู้ที่ได้รับ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงในระดับมากที่สุด ($X = 4.58, S.D = 0.19$) วิทยากรมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจนในระดับมาก ($X = 4.50, S.D = 0.82$) บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมาก ($X = 4.47, S.D = 0.50$) วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหาในระดับมาก ($X = 4.40, S.D = 0.94$) เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นในระดับมาก ($X = 4.31, S.D = 0.39$) เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมาก ($X = 4.20, S.D = 0.69$) เนื้อหาในบทเรียนช่วยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในระดับมาก ($X = 4.15, S.D = 0.76$) วิทยากรจัดสื่อการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหา ระยะเวลาในการฝึกอบรมการใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ระดับมากในอัตราส่วนที่เท่ากันคือ ($X = 4.10, S.D = 0.85$)

4. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว บ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนการฝึกอบรมเท่ากับ 24.36 และหลังฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.10 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังฝึกอบรมมีผลการพัฒนาสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม เนื่องจากผู้เข้าอบรมมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญแข วงษ์สุริยา (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟังพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยี วิทยาเขตสกลนคร พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาความสามารถในด้าน การ ฟัง พูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร มีความสามารถเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ส่วนความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวบ้านโคกโก่ง ตำบลกุดหว้า อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์พบว่า ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์พึงพอใจในด้านการได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.67$, $S.D = 0.23$) รองลงมาคือ วิทยากรมีความทุ่มเทและตั้งใจในการฝึกพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.60$, $S.D = 0.75$) ด้านความรู้ที่ได้รับ ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงในระดับมากที่สุด ($X = 4.58$, $S.D = 0.19$) วิทยากรมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดชัดเจนในระดับมากที่สุด ($X = 4.50$, $S.D = 0.82$) บทเรียนมีความเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด ($X = 4.47$, $S.D = 0.50$) วิทยากรสอนตรงตามเนื้อหาในระดับมากที่สุด ($X = 4.40$, $S.D = 0.94$) เนื้อหาบทเรียนมีความสอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นในระดับมากที่สุด ($X = 4.31$, $S.D = 0.39$) เนื้อหาในบทเรียนส่งเสริมให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์มีทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมากที่สุด ($X = 4.20$, $S.D = 0.69$) เนื้อหาในบทเรียนช่วยให้ชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในระดับมากที่สุด ($X = 4.15$, $S.D = 0.76$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาซัน (Vasan, 1994) ได้ทำการวิจัยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) กรณีศึกษาองค์กรธุรกิจในประเทศมาเลเซีย โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในบริษัทซาปุตา (Sapura) พบว่า ในภาคธุรกิจการใช้ภาษา ซึ่งแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาในกลุ่มธุรกิจโดยเฉพาะ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องศึกษาภาษาที่ใช้รวมถึงวัฒนธรรมในองค์กรและพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจ โดยใช้บริบทที่ใช้ในงานจริง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและจุดประสงค์ขององค์กรในด้านเนื้อหาของบทเรียนนั้นยังได้สอดคล้องกับการศึกษาของ (Roberts and Hall, 2001) พบว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาธรรมชาติ เป็นกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมมากที่สุด และจากการศึกษาของ (Brown, 2004) ซึ่งกล่าวว่า การท่องเที่ยวชนบทมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ การท่องเที่ยวด้านนันทนาการ วิถีชีวิตของคนในชนบทและนิเวศวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวทางด้านเกษตร อีกทั้งยังได้มีงานวิจัยของ (Bessiere, 2001) เรื่องความสำคัญของอาหารพื้นบ้านกับการท่องเที่ยวชนบทในประเทศฝรั่งเศส ซึ่งให้เห็นว่าอาหารพื้นบ้านที่มีรสชาติแปลก สามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ อาหารพื้นบ้านเป็นการบอกเล่าวัฒนธรรมความเป็นอยู่ วิธีการดำรงชีวิตของผู้คนในชนบทได้อีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ครั้งต่อไปคือ

1. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว ในชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์อื่นๆ ในประเทศไทย เพื่อขยายความรู้ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2. นักวิจัยควรเลือกชุมชนหมู่บ้านโฮมสเตย์ที่มีความพร้อมที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว และมีการติดตามประเมินผล หลังการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงกับชุมชนนั้นๆ

5. เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. สำนักงาน. 2549. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554).**
- เพ็ญแข วงษ์สุริยา. 2546. **การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**
- Brown, D. 2004. **Rural Tourism: An Annotated Bibliography.** Economic Research Service. U.S. Dept. of Agriculture. Washington. DC.
- Bessier, J. 1998. Local Development and heritage : traditional food and cuisine as tourist attractions in rural area. **SociologiaRualis** 38, 21-34.
- Cronbach, I.J. 1990. **Essentials of Psychological testing.** 3 ed. New Year : Harper & Collins.
- Hutchinson & Waters. 1996. **English for Specific Purposes: A Learning Centered Approach.** Cambridge University Press.
- Hall, D. 2001. **Where Demand Meets Supply: Market for Tourism and Recreation: Principle to Principle to Practice :** 182-193.
- Robert, L. and D. Hall. 2001. **Rural Tourism and Recreation : Principle to Practice.** Leisure and Tourism Management Department. The Scottish Agricultural College.
- Rovinelli & Hambletan. 1977. "On In Use of Content Specialists in The Assessment of Criterion-Reference Test Item Validity." **Dutch Journal of Educational Research.** 2: 49-60
- Vasan, M. 1994. Teaching English for Special Purposes: A Case Study of a Malaysian Business Organization Language Centre University of Malaya, Malaya, Malaysia, **Issues in Educational Research,** 4 (1) : 35-47.